

РЕШЕНИЕ

№ 227/5.5.2017г.

гр. Пазарджик,

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Пазарджик, X състав, в открито съдебно заседание на пети април, две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ : Десислава Кривиралчева

ЧЛЕНОВЕ: 1. Георги Видев

2. Христина Юрукова

При секретаря Тодорка Стойнова, разгледа докладваното от съдия Юрукова административно дело № 120, по описа на съда за 2016 г. За да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 от АПК и е образувано по протест на Живко Пенев – Прокурор при Окръжна прокуратура Пазарджик, против разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 24, чл. 4, ал. 2 и чл. 12, ал. 2 от Наредбата № 1 за осигуряване на обществения ред, поддържане на чистотата, опазване на околната среда и защитата на имуществото на територията на Община Сърница. Иска се от съда да отмени атакуваната разпоредба. Претендират се разноски.

Ответникът по оспорването - Общински съвет - Сърница, чрез своя председател, в писмено становище оспорва протеста, като неоснователен и недоказан. Иска от съда той да бъде оставен без уважение, като счита, че Наредбата е законосъобразна, издадена в съответствие с нормативните актове от по-висока степен.

Съдът, като обсъди становищата на страните, доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, като направи проверка по чл. 168, във вр. с чл. 196 от АПК, приема за установено следното:

С решение № 18, взето с протокол № 5 на заседание, проведено на 28.05.2015 г., Общински съвет – Сърница е приел Наредба № 1 за осигуряване на обществения ред, поддържане на чистотата, опазване на околната среда и защита на имуществото на територията на община Сърница. Проектът на Наредбата е бил публикуван на интернет страницата на община Сърница. Наредбата е приета с изискуемото по закон

мнозинство – от общ брой общински съветници – 11, на заседанието са присъствали 9, от които гласували са – “за” - 0, “против” – 0 и “въздържали се” – 0.

По делото са приети от съда актуалния текст на Наредба № 1 за осигуряване на обществения ред, поддържане на чистотата, опазване на околната среда и защита на имуществото на територията на община Сърница, Решение № 50/28.08.2016г. на Общински съвет – Сърница, с което се приема Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1, като сред измененията е приета т. 24 на ал.1 от чл. 4 на Наредбата, Решение № 6/10.11.2016г. на Общински съвет – Сърница, с което се създава нов чл. 10а, изменя се чл. 11 и чл. 12 от Наредбата, ведно с административната преписка.

Текстът на чл. 4, ал. 1, т. 24 от Наредбата гласи: „За осигуряване на условията за спокойствие , труд и отдых на гражданите се забранява: .... т. 24. На лица, навършили 14 години, но ненавършили 18 години, да пребивават на обществени места след 22.00 часа, освен когато са придружени от родител, попечител, настойник, лица полагащи грижи за непълнолетни на друго правно основание или пълнолетно дееспособно лице, снабдено с писмен документ за изразено съгласие от родител, попечител, настойник и лица, полагащи грижи за непълнолетни на друго правно основание.

В чл. 12, ал. 2 от Наредбата се забранява посещението на заведения /интернет клубове, заведения, дискотеки и други/ и обществени места на непълнолетни лица – навършили 14 – годишна възраст, но ненавършили 18-годишна възраст след 22.00ч.

В чл.4, ал.2 от Наредбата е предвидено, че при нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 23 и т. 24 от родител, попечител, настойник или лице, полагащи грижи за малолетно или непълнолетно лице, или пълнолетно дееспособно лице да бъде наложена административна глоба в размер от 50 до 500 лева.

Въз основа на така изградената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Протестът е процесуално допустим, направен от Прокурор при Окръжна прокуратура Пазарджик, който с оглед нормата на чл. 186 ал. 2 от АПК притежава процесуална възможност да оспори подзаконов нормативен акт. Оспорването е срещу част от нормативен акт, поради което същото не е ограничено във времето, по арг. от чл. 187 от АПК. Предмет на оспорване е разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 24, чл. 4, ал. 2 и чл.

12, ал. 2 от Наредбата № 1 за осигуряване на обществения ред, поддържане на чистотата, опазване на околната среда и защитата на имуществото на територията на Община Сърница. Тя е подзаконов нормативен акт по смисъла на чл. 75 ал. 1 от АПК и подлежи на проверка за законосъобразност.

Разгледан по същество, протестът се явява основателен.

Нормата на чл.21, ал.2 от ЗМСМА предвижда компетентност на общинския съвет, в изпълнение на своите правомощия да приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. Съгласно чл.21, ал.1, т.23 от ЗМСМА общинският съвет решава и други въпроси от местно значение, които не са от изключителната компетентност на други органи. С оглед изложеното и съобразно разпоредбата на чл.76, ал.3 от АПК, Общински съвет – Сърница е материално и териториално компетентният орган, разполагащ с правомощие да уреди нормативно обществените отношения с местно значение, каквито се явяват тези по поддържането и опазването на обществения ред на територията на община Сърница, респективно да издаде подзаконов нормативен акт със съдържание като процесния. Съгласно чл. 8 от ЗНА, всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение, а разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от ЗНА предписва, че нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен.

Съдът счита, че оспорената разпоредба е приета от компетентен орган, в писмена форма, при спазване на изискванията за кворум и начин на гласуване, регламентирани в ЗМСМА. Налице е валиден нормативен административен акт, действащ към момента на оспорването.

Чл. 8, ал. 3 и 4 от Закона за закрила на детето в настоящата им редакция гласят следното: (ал.3) Родителите, настойниците, попечителите или другите лица, които полагат грижи за дете, са длъжни да го придружават на обществени места след 20,00 ч., ако детето не е навършило 14-годишна възраст, съответно след 22,00 ч., ако детето е навършило 14-, но не е навършило 18-годишна възраст; (ал.4) Ако родителите, попечителите или другите лица, които полагат грижи за дете, не могат да го придружат, те са длъжни да осигурят пълнолетно дееспособно лице за негов придружител на обществени места след 22,00 ч., ако детето е навършило 14-, но не е навършило 18-годишна възраст. Оспореният текст

на чл. 4, ал.1, т. 24 от Наредбата ограничава кръга на лицата, които могат да придружават лицето, като определя, че това са родител, попечител, настойник, лица, полагащи грижи за непълнолетни на друго правно основание или пълнолетно дееспособно лице, снабдено с писмен документ за изразено съгласие от родител, попечител, настойник и лица, полагащи грижи за непълнолетни на друго правно основание. Законът за закрила на детето посочва това да са: родителите, попечителите или другите лица, които полагат грижи за дете и пълнолетно дееспособно лице – придружител. В наредбата лицата, които полагат грижи за дете, са посочени, че следва да полагат грижи на правно основание, а пълнолетните дееспособни лица – да са снабдени с писмен документ за изразено съгласие от родител, попечител, настойник и лица, полагащи грижи за непълнолетни на друго правно основание.

Доколкото кръгът на лицата е ограничен и несъобразен със законовата норма на чл. 8, ал. 3 и 4 от ЗЗДет., то несъответствие в съдържанието им води до противоречие на подзаконовата норма с такава от по-висока степен. Уредбата, която дава общинската наредба, следва да уточнява и конкретизира законовата уредба съобразно местните условия, но не може да е в противоречие със закона, или да преурежда по различен начин вече уредени от закон обществени отношения.

Възражението на протестиращия прокурор, че е нарушена целта на закона, досежно превеса на задължението на лицата по чл. 8, ал. 3 от ЗЗДет., като при невъзможност да придружават децата, едва тогава следват лицата по чл. 8, ал. 4 от ЗЗДет., съдът счита, че при посочването им в една норма и алинея не води до противоречие със закона. Налице е изброяване на лицата, които следва да изпълнят задължението си за придружаване, и същите са всички възможни придружители.

Посочените съображения са основания за отмяната на протестираната норма на чл. 4, ал. 1, т. 24 от Наредбата в незаконосъобразната ѝ част, а именно в частта “..... на друго правно основание.....снабдено с писмен документ за изразено съгласие от родител, попечител, настойник и лица, полагащи грижи за непълнолетни на друго правно основание”.

Другият оспорен текст е този на чл. 4, ал. 2 от Наредбата, съгласно който при нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 23 и т. 24 от родител, попечител, настойник или лице, полагащи грижи за малолетно или непълнолетно лице, или пълнолетно дееспособно лице да бъде наложена

административна глоба в размер от 50 до 500 лева. Предвидените в чл. 45, ал. 3 от ЗЗДет. санкции за нарушения по чл. 8, ал. 3 и 4 от ЗЗДет., се различават от санкционния режим, предвиден в атакувания текст на чл. 4, ал. 2 от Наредбата. Съгласно чл. 45, ал. 3 от ЗЗДет. наказанията са от 300 до 500 лева, а при повторно нарушение – от 500 до 1000 лева. Поради установеното различие в тази част наредбата следва да се отмени като незаконосъобразна.

Оспореният текст на чл. 12, ал. 2 от Наредбата гласи забранява посещението на заведения /интернет клубове, заведения, дискотеки и други/ и обществени места на непълнолетни лица – навършили 14 – годишна възраст, но ненавършили 18-годишна възраст след 22.00ч. Нормата въвежда задължение към непълнолетните лица да не посещават посочените обществени заведения след 22 часа. Така уреденото представлява засилена защита на лицата между 14 и 18 години, и противоречи на възможността за присъствието на лицата на тези обществени места, придружени с лицата, посочени в чл. 8, ал. 3 и 4 от ЗЗДет.

Наред с противоречието с правната норма, съдът констатира нарушение на административнопроизводствените правила, което само по себе си е самостоятелно основание за отмяна на текста на чл. 12, ал. 2 от Наредбата. Нарушени са нормите на чл. 79 от АПК и чл. 11, ал. 3 от ЗНА по повод приемането на изменения и допълнения в процесната Наредба с Решение № 6/10.11.2015г. на Общински съвет Сърница, без това да е станало с приемането на "Наредба за изменение и допълнение на Наредбата". Съгласно чл. 7, ал. 2 от ЗНА наредба се издава за прилагане на отделни разпоредби или други подразделения на нормативен акт от по-висока степен. В закона няма изрично определение на решенията като вид нормативен акт, но при всички случаи те са вид акт с по-ниска степен от наредбата. Тълкуването на разпоредбите на чл. 15 във връзка с чл. 11, ал. 3 от ЗНА налага извода, че е недопустимо нормативен акт от по-висша степен, какъвто е Наредба № 1, да бъде изменян и допълван с нормативен акт от по-ниска степен, а именно Решение № 6 от 10.11.2015г. на Общински съвет Сърница. Ето защо Съдът счита, че не е била спазена изискуемата форма на чл. 79 от АПК, във вр. с чл. 11, ал. 3 от ЗНА, което представлява съществено процесуално нарушение по отношение на процесните промени на Наредба № 1.

По изложените съображения разпоредбата на чл. 12, ал.2 от Наредбата в протестираната ѝ част следва да се отмени.

Предвид изхода на спора на Окръжна прокуратура Пазарджик следва да бъдат присъдени направените съдебни разноски в размер на 20 лева, представляващи запладен депозит за публикация в "Държавен вестник".

Водим от гореизложеното и на основание чл.193, ал.1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ изцяло чл. 4, ал. 2 и чл. 12 ал.2 от Наредба № 1 за осигуряване на обществения ред, поддържане на чистотата, опазване на околната среда и защита на имущество на територията на община Сърница.

ОТМЕНЯ чл. 4, ал. 1, т. 24 от Наредба № 1 за осигуряване на обществения ред, поддържане на чистотата, опазване на околната среда и защита на имущество на територията на община Сърница в частта на текста „...на друго правно основание.....снабдено с писмен документ за изразено съгласие от родител, попечител, настойник и лица, полагащи грижи за непълнолетни на друго правно основание”.

ОСЪЖДА Общински съвет Сърница да заплати на Окръжна прокуратура гр. Пазарджик направените по делото разноски в размер на 20 лева /двадесет/.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния Административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК при неподаване на касационни жалба или протест или ако те са отхвърлени.

Председател:/п/

Членове:1./п/

2./п/